

ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΕΙΟ ΝΕΑΣ ΙΩΝΙΑΣ ΤΑΚΤΙΚΗ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ

(N. 4335 / 2015)

Αριθμός Απόφασης

ΤΟ ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΕΙΟ ΝΕΑΣ ΙΩΝΙΑΣ

ΣΥΓΚΡΟΤΗΘΗΚΕ από την Ειρηνοδίκη Λήδα Γεωργακοπούλου και τη Γραμματέα Ευφημία Βαρλά.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕ δημόσια στο ακροατήριο του την $10^{\rm h}$ Μαΐου 2023 για να δικάσει την υπόθεση μεταξύ:

ΤΩΝ ΕΝΑΓΟΝΤΩΝ: 1) ανώνυμης, εταιρείας με την επωνυμία », με το διακριτικό τίτλο « », η οποία εδρεύει στην Αττικής, επί της / με ΑΦΜ από όπως νομίμως εκπροσωπείται και 2) κατοίκου κατοίκου ποποίοι δεν παραστάθηκαν κατά τη συζήτηση στο ακροατήριο, αλλά προκατέθεσαν αμφότεροι νομοτύπως έγγραφες προτάσεις κατ΄ άρθρο 237 παρ. 1 εδ. α ΚΠολΔ (όπως αντικαταστάθηκε από το άρθρο 1 άρθρο δεύτερο παρ. 2 του Ν. 4335/2015) διά της πληρεξούσιας δικηγόρου Σοφίας Παυλίδου (ΑΜ ΔΣΑ 37803) δυνάμει των από 24.10.2022 εξουσιοδοτήσεων.

ΤΗΣ ΕΝΑΓΟΜΕΝΗΣ: ανώνυμης εταιρείας με την επωνυμία «Διαχειριστής Ελληνικού Δικτύου Διανομής Ηλεκτρικής Ενέργειας Α.Ε.» και το διακριτικό τίτλο «ΔΕΔΔΗΕ Α.Ε.», που εδρεύει στην Αθήνα, επί της οδού όπως νομίμως εκπροσωπείται, η οποία δεν παραστάθηκε κατά τη συζήτηση στο ακροατήριο, αλλά προκατέθεσε νομοτύπως έγγραφες προτάσεις κατ΄ άρθρο 237 παρ. 1 εδ. α ΚΠολΔ (όπως αντικαταστάθηκε από το άρθρο 1 άρθρο δεύτερο παρ. 2 του Ν.

4335/2015) διά της πληρεξούσιας δικηγόρου (Α.Μ.) δυνάμει της από 27.09.2022 εξουσιοδότησης σε συνδυασμό με το υπ' αριθ. 67427/31.07.2020 ειδικό πληρεξούσιο της συμβολαιογράφου Αθηνών Στυλιανής Δημητρέλλου.

Οι ενάγουντες ζητούν να γίνει δεκτή η από 26.05.2022 αγωγή τους, που κατατέθηκε στη Γραμματεία αυτού του Δικαστηρίου με ΓΑΚ/ΕΑΚ 2020/98/27.05.2022, δικάσιμος της οποίας ορίσθηκε η ως άνω αναφερόμενη.

ΚΑΤΑ την ως άνω δημόσια συζήτηση η υπόθεση διεξήχθη χωρίς την παρουσία των διαδίκων ή των πληρεξούσιων δικηγόρων τους (άρθρο 237 παρ. 4, εδ. 6 ΚΠολΔ).

ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΉΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ ΣΚΕΦΘΉΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Από τις διατάξεις των άρθρων 297, 298, 300, 914 και 932 του ΑΚ, συνάγεται ότι προϋποθέσεις της ευθύνης για αποζημίωση από αδικοπραξία, είναι: α) η υπαιτιότητα του υπόχρεου, η οποία υπάρχει στην περίπτωση του δόλου και της αμέλειας, β) η παράνομη συμπεριφορά του υπόχρεου σε αποζημίωση, έναντι εκείνου που ζημιώθηκε, γ) η ύπαρξη πρόσφορης αιτιώδους συνάφειας (συνδέσμου) μεταξύ της παράνομης συμπεριφοράς και της ζημίας και δ) η ὑπαρξη ζημίας (ΟλΑΠ 18/2004, ΑΠ 140/2023, ΑΠ 1153/2021, ΑΠ 495/2020, ΑΠ 12/2020, ΑΠ 1046/2019, όλες δημοσιευμένες σε ΤΝΠ NOMOΣ). Η παράνομη συμπεριφορά, ως όρος της αδικοπραξίας μπορεί να συνίσταται όχι μόνο σε θετική πράξη, αλλά και σε παράλειψη, εφόσον στην τελευταία αυτή περίπτωση εκείνος που υπέπεσε στην παράλειψη, ήταν υποχρεωμένος σε πράξη από το νόμο ή τη δικαιοπραξία, είτε από την καλή πίστη, κατά την κρατούσα κοινωνική αντίληψη. Έτσι, παρανομία συνιστά και η παράβαση της γενικής υποχρέωσης πρόνοιας και ασφάλειας στο πλαίσιο της συναλλακτικής και γενικότερα της κοινωνικής δραστηριότητας των ατόμων, δηλαδή η παράβαση της, κοινωνικά επιβεβλημένης, απορρέουσας από τις διατάξεις των άρθρων 281 και 288 ΑΚ και εκ της θεμελιώδους δικαιϊκής αρχής της συνεπούς

1

συμπεριφοράς υποχρέωσης λήψης ορισμένων μέτρων επιμέλειας για την αποφυγή πρόκλησης ζημίας σε έννομα αγαθά τρίτων προσώπων. Η προϋπόθεση της υπαιτιότητας πληρούται, αν στο πρόσωπο του ζημιώσαντος υπάρχει οποιαδήποτε μορφή δόλου ή αμέλειας (βαριά ή ελαφρά). Ειδικότερα από τη διάταξη του άρθρου 300 ΑΚ προκύπτει ότι αμέλεια υπάρχει όταν δεν καταβάλλεται η επιμέλεια η οποία απαιτείται στις συναλλαγές, αυτή δηλαδή που απαιτείται να καταβάλλεται κατά τη συναλλακτική πίστη από το μέσο συνετό άνθρωπο εντός του κύκλου της επαγγελματικής δραστηριότητάς του, είτε υπάρχει σαφές νομικό καθήκον είτε όχι, αρκεί να συμπεριφέρθηκε αντίθετα από τις περιστάσεις (ΑΠ 1252/2001 ΕλΔ/νη 43.109, Εφ
Λαρ 858/2006 ΤΝΠ NOMO Σ). Πρόσφορη αιτιώδης συνάφεια μεταξύ της παράνομης συμπεριφοράς του δράστη και της προκληθείσας ζημίας υπάρχει, όταν η συμπεριφορά αυτή, κατά το χρόνο και τις συνθήκες, υπό τις οποίες έλαβε χώρα, ήταν ικανή, κατά τη συνήθη πορεία των πραγμάτων χωρίς την μεσολάβηση έκτακτου και ασυνήθιστου περιστατικού, να επιφέρει τη συγκεκριμένη ζημία ή, αναλόγως, την αντίστοιχη ηθική βλάβη (ΟλΑΠ 226/1982, ΑΠ 1555/2022, ΑΠ 2190/2014, ΑΠ 1273/2000 όλες δημοσιευμένες σε ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ). Δηλαδή, πρόσφορη θεωρείται η αιτία, η οποία δεν προκάλεσε απλώς κατά λογική αιτιότητα τη ζημία (υπό την έννοια της condicio sine qua non), αλλά είχε γενικώς την τάση και την ικανότητα να οδηγήσει σε αυτήν, κατά τη συνήθη πορεία των πραγμάτων, εντεύθεν δε ζημία προκληθείσα από απρόοπτο, τυχαίο ή έκτακτο περιστατικό ή μη οφειλόμενο στην ιδιομορφία της συγκεκριμένης περιπτώσεως και όχι στη «γενική τάση» του όρου, δεν θεωρείται συνδεομένη κατά τρόπο πρόσφορο με αυτόν. Δηλαδή, κατά την κρατούσα στο ουσιαστικό αστικό δίκαιο θεωρία της πρόσφορης αιτιότητας κρίσιμη για την κατάφαση της ευθύνης προς αποζημίωση είναι η «προβλεψιμότητα» του αποτελέσματος από τον τρίτο παρατηρητή μέσο λογικό άνθρωπο (ΟλΑΠ 18/2004 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ, ΑΠ 1182/2021 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ, ΑΠ 1183/2021 ΤΝΠ ΔΣΑ, ΑΠ 156/2021, ΑΠ 14/2021, АП 220/2021, АП 367/2020, АП 1163/2020, АП 102/2020, АП 424/2019, AΠ 1361/2013, EφAθ 755/2020, δημοσιευμένες σε ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ, Μ. Σταθόπουλος, ΕρμΑΚ Γεωργιάδη - Σταθόπουλου, Τ. ΙΙ, Γενικό Ενοχικό, 1979,

υπό τα άρθρα 297 - 398, αριθ. 50 επ.).

Περαιτέρω, η εκ της αδικοπραξίας αποζημίωση περιλαμβάνει τόσο τη θετική και αποθετική τοιαύτη, όσο και τη χρηματική ικανοποίηση λόγω της ηθικής βλάβης που υπέστη ο παθών. Από το συνδυασμό δε των διατάξεων των άρθρων 914, 297, 340, 345 και 346 ΑΚ σαφώς προκύπτει, ότι όταν ζητείται αποζημίωση για ανόρθωση ζημίας (περιουσιακής ή μη) από αδικοπραξία, υπόκειται χρηματική οφειλή και οφείλονται τόκοι από την επίδοση της αγωγής, εκτός εάν ο οφειλέτης κατέστη υπερήμερος από προηγούμενο χρόνο συνεπεία οχλήσεως από το δικαιούχο της απαίτησης (ΑΠ 538/2014, ΑΠ 1253/2003, δημοσιευμένες σε ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ). Η όχληση, ήτοι η πρόσκληση του δανειστή στον οφειλέτη να εκπληρώσει την παροχή του, συνιστά αυτοτελή εκ του νόμου (άρθρο 340 ΑΚ) προϋπόθεση υπερημερίας του οφειλέτη, και είναι άτυπη, μπορεί να ασκείται δικαστικά ή εξώδικα, ρητά ή σιωπηρά, συναγόμενη από τις περιστάσεις. Ωστόσο, από την έννοια και τον σκοπό της, προκύπτει ότι πρέπει να είναι «ακριβής, ορισμένη, σαφής και καθαρά», να περιέχει πρόσκληση (ΑΠ 376/2008 ΤΝ ΝΟΜΟΣ, ΑΠ 72/2001 ΕλλΔνη 2001.943, ΑΠ 1266/2000 ΕΕΝ 2002.150, ΑΠ 1511/2000 ΕΕΝ 2002.294), κατά τρόπο ώστε να μην ανακύπτει καμία αμφιβολία για την υποχρέωση του οφειλέτη να καταβάλει ορισμένη παροχή σε συγκεκριμένο χρόνο. Δεν αρκεί η υπενθύμιση του χρέους ή η πρόσκληση σε εξώδικο συμβιβασμό. Έτσι η αναγγελία εκχωρήσεως, η απλή αποστολή λογαριασμού ή η εμφάνιση της επιταγής προς πληρωμή (ΕφΠειρ 576/2006 ΔΕΕ 2008.75) δεν αποτελούν όχληση. Αντίθετα, η επανειλημμένη αποστολή λογαριασμού, η αποστολή αυτού εξοφλημένου θεωρείται όχληση (Σταθόπουλος, Γεν. Ενοχικό, § 19 αρ. 91).

1

Τέλος, στη διάταξη του άρθρου 14 παρ. 1 του Ν. 2496/1997 (Ασφαλιστική σύμβαση, τροποποιήσεις της νομοθεσίας για την ιδιωτική ασφάλιση και άλλες διατάξεις) προβλέπεται ότι: «Υποκατάσταση ασφαλιστή: 1. Εάν ο λήπτης της ασφάλισης έχει αξίωση προς αποκατάσταση της ζημιάς κατά τρίτου, η αξίωση περιέρχεται στον ασφαλιστή στην έκταση του ασφαλίσματος που κατέβαλε.». Από την εν λόγω διάταξη συνάγεται, συνεπώς, ότι ο ασφαλιστής, που αποζημίωσε τον ασφαλισμένο, υποκαθίσταται στα έναντι του

τρίτου, υπόχρεου προς αποζημίωση, δικαιώματα του ασφαλισμένου, στην έκταση που ικανοποίησε αυτόν, χωρίς να απαιτείται ιδιαίτερη δήλωση περί μεταβιβάσεως των δικαιωμάτων του ασφαλισμένου στον ασφαλιστή, αποδοχή τέτοιας δήλωσης ή ανακοίνωση περί αυτής προς τον τρίτο. Η υποκατάσταση αυτή έχει χαρακτήρα εκχωρήσεως εκ του νόμου. Ο υπόχρεος προς αποζημίωση έχει έναντι του ασφαλιστή τα ίδια δικαιώματα και υποχρεώσεις που είχε και κατά του ζημιωθέντος και, επομένως, η κατά του τρίτου αγωγή του ασφαλιστή θα έχει, κατά κανόνα, την ίδια βάση, όπως αν την αγωγή ασκούσε ο ίδιος ο ζημιωθείς.

Οι ενάγοντες με την κρινόμενη αγωγή, όπως αυτή παραδεκτά διορθώθηκε με τις νομίμως κατατεθείσες προτάσεις τους (άρθρο 224 ΚΠολΔ), εκθέτουν ότι το υπ΄ αριθ. κυκλοφορίας αυτοκίνητο ιδιοκτησίας του δεύτερου εξ αυτών, που ήταν ασφαλισμένο για τις ίδιες και έναντι τρίτων υλικές ζημίες στην δεύτερη εξ αυτών ασφαλιστική εταιρία με έγκυρη σύμβαση ασφαλίσεως, την 154.06.2021 ήταν σταθμευμένο στον αναφερόμενο την αγωγή τόπο, ότε εξαιτίας της πτώσης παρακείμενης τσιμεντένιας κολώνας ηλεκτρικού ρεύματος που κατέπεσε επ' αυτού, προκλήθηκαν εκτεταμένες υλικές ζημίες στον ουρανό του καθώς και στο εμπρόσθιο τμήμα του, για την αποκατάσταση των οποίων ο πρώτος ενάγων δαπάνησε συνολικά το ποσό των 10.736,00 ευρώ, συμπεριλαμβανομένου του αναλογούντος Φ.Π.Α., κατά τις ειδικότερες διαλαμβανόμενες στην αγωγή διακρίσεις. Ότι το ως άνω ατύχημα οφείλεται στην αποκλειστική υπαιτότητα της εναγομένης, η οποία όφειλε να έχει επισκευάσει την τσιμεντοκολώνα, η οποία ήταν ήδη φθαρμένη και έχρηζε αντικατάστασης, γεγονός για το οποίο είχε λάβει γνώση, πλην όμως δεν το έπραξε ούτε είχε λάβει κάποιο μέτρο προστασίας προκειμένου να αποτρέψει την πτώση της, που συνδέεται αιτιωδώς με τις προκληθείσες ζημίες στο ως άνω αυτοκίνητο. Με βάση το ιστορικό αυτό, ζητούν, κατόπιν παραδεκτού περιορισμού των αγωγικών αιτημάτων από καταψηφιστικά σε αναγνωριστικά με τις προτάσεις τους και κατόπιν της παραίτησης με αυτές από το παρεπόμενο αίτημα κήρυξης προσωρινώς εκτελεστής της εκδοθησόμενης απόφασης (άρθρα 223, 295, 297 ΚΠολΔ), να αναγνωριστεί η υποχρέωση της εναγομένης εταιρείας

να καταβάλει στην μεν πρώτη εξ αυτών το ποσό των 10.430,00 ευρώ, που κατέβαλε στον ασφαλισμένο της για τη ζημία του οχήματός του, υποκατασταθείσα εν συνεχεία κατά νόμον (άρθρο 14 Ν. 2496/1997) στα δικαιώματά του κατά του υπαιτίου, και δη νομιμοτόκως από την επομένη της εγγράφου οχλήσεως της εναγομένης για την καταβολή της αποζημίωσης, ήτοι από τις 24.12.2021 μέχρις εξοφλήσεως, άλλως από την επίδοση της αγωγής μέχρις εξοφλήσεως, στον δε δεύτερο εξ αυτών το ποσό των 300,00 ευρώ για τη δαπάνη επισκευής του αυτοκινήτου του, που δεν έλαβε ως αποζημίωση από την πρώτη ενάγουσα ασφαλιστική εταιρεία, δυνάμει του μεταξύ τους συμφωνηθέντος με το υπ' αριθ. 6193236475 ασφαλιστήριο όρου απαλλαγής για το ως άνω ποσό, το ποσό των 4.050,00 ευρώ για τη μείωση της αγοραίας αξίας του αυτοκινήτου του και το ποσό των 3.000,00 ευρώ για χρηματική ικανοποίηση της ηθικής του βλάβης και συνολικά το ποσό των (300,00 + 4.050,00 + 3.000,00 =) 7.350,00 ευρώ με το νόμιμο τόκο από την επίδοση της αγωγής μέχρις εξοφλήσεως καθώς και να καταδικαστεί η εναγόμενη στη δικαστική τους δαπάνη.

Με το περιεχόμενο αυτό και αυτά τα αιτήματα, η κρινόμενη αγωγή, παραδεκτά εισάγεται για να συζητηθεί ενώπιον του παρόντος Δικαστηρίου, που είναι καθ' ύλην και κατά τόπο αρμόδιο (άρθρα 7, 8, 9, 14 παρ. 1 α και 35 ΚΠολΔ), κατά την τακτική διαδικασία. Περαιτέρω, η αγωγή είναι επαρκώς ορισμένη, αφού διαλαμβάνει άπαντα τα αναγκαία για τη θεμελίωσή της στοιχεία, απορριπτομένου ως αβασίμου του περί του αντιθέτου ισχυρισμού της εναγομένης και είναι νόμιμη, στηριζόμενη στις διατάξεις των άρθρων 297, 298, 299, 340, 345, 914, 932 ΑΚ, 14 Ν. 2496/1997 και 70, 74 περ. 1, 176, 191 παρ. 2 ΚΠολΔ. Σημειωτέον, εν προκειμένω, ότι το περί τοκοδοσίας από την επίδοση της αγωγής αίτημα, είναι νόμιμο και μετά τον περιορισμό του καταψηφιστικού αιτήματος σε αναγνωριστικό, καθόσον ναι μεν η παραίτηση από το δικόγραφο (με την οποία εξισώνεται και ο περιορισμός του αιτήματος από καταψηφιστικό σε αναγνωριστικό) καταλύει αναδρομικώς την επίδοση της αγωγής ως διαδικαστικής πράξης, ούτως ώστε να μην οφείλονται εξαιτίας της τόκοι κατά το άρθρο 346 ΑΚ, αλλά όχι και κατά το μέρος που συνιστά απλή όχληση και

*

συνεπώς δεν συνεπάγεται άρση αναδρομική ή μη των κατά το άρθρο 345 ΑΚ εννόμων συνεπειών της υπερημερίας του εναγομένου οφειλέτη, η οποία έχει ήδη μετά την όχληση, ως όρος της τυχόν επέλθει (βλ. ΟλΑΠ 13/1994 ΤΝΠ ΔΣΑ, ΑΠ 1954/2007 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ). Πρέπει, επομένως, να ερευνηθεί περαιτέρω ως προς την ουσιαστική της βασιμότητα, εφόσον τηρήθηκε η διαδικασία του άρθρου 3 παρ. 2 του Ν. 4640/2019, όπως προκύπτει από το προσκομιζόμενο από την ενάγουσα από 13.05.2022 ενημερωτικό έγγραφο για τη δυνατότητα επίλυσης της διαφοράς με διαμεσολάβηση.

Από την εκτίμηση και αξιολόγηση όλων των αποδεικτικών μέσων των διαδίκων, της υπ΄ αριθμ. 252/21.10.2022 ένορκης βεβαίωσης της Επιστούνομα) (επώνυμο) Ειρηνοδίκη Νέας Ιωνίας με επιμέλεια των εναγόντων κατόπιν νόμιμης και εμπρόθεσμης κλήτευσης της εναγομένης, όπως προκύπτει από την 10482B/17.10.2022 έκθεση επίδοσης του δικαστικού επιμελητή στο Πρωτοδικείο Αθηνών, Κωνσταντίνου Ανδ. Σακκά, της υπ' 4900/07.10.2022 ένορκης βεβαίωσης του Δημητρίου Συκαρά του Πέτρου, η οποία ελήφθη ενώπιον του Ειρηνοδίκη Αθηνών με επιμέλεια της εναγομένης κατόπιν νόμιμης και εμπρόθεσμης κλήτευσης των εναγόντων, όπως προκύπτει από την υπ΄ αριθμ. 583Δ'/04.10.2022 έκθεση επίδοσης του δικαστικού επιμελητή στο Πρωτοδικείο Αθηνών, Ιωάννη Νικ. Χωριανόπουλου, από όλα τα προσκομιζόμενα και επικαλούμενα από τους διαδίκους έγγραφα, για κάποια από τα οποία γίνεται ιδιαίτερη μνεία κατωτέρω, χωρίς όμως κάποιο από αυτά να παραληφθεί για την κατ' ουσία διάγνωση της διαφοράς, μεταξύ των οποίων συμπεριλαμβάνονται και οι φωτογραφίες των οποίων η γνησιότητα δεν αμφισβητείται (444 παρ. 1 περ. γ΄, 448 παρ. 2 ΚΠολΔ) καθώς και από τους περιεχόμενους στα δικόγραφα των διαδίκων ισχυρισμούς, από τους οποίους συνάγονται και ομολογίες (άρθρα 261 και 352 του ΚΠολΔ) σε συνδυασμό με τα διδάγματα της κοινής πείρας και λογικής που λαμβάνονται υπόψη αυτεπαγγέλτως από το Δικαστήριο (άρθρο 336 παρ. 4 του ΚΠολΔ), αποδείχθηκαν τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά: Η πρώτη των εναγόντων ασφαλιστική εταιρεία « με το υπ' αριθμ. 6193236475

ασφαλιστήριο συμβόλαιο είχε ασφαλίσει το υπ' αριθμ. κυκλοφορίας . αυτοκίνητο του δεύτερου των εναγόντων, σωματικές βλάβες και υλικές ζημίες τρίτων και κάλυψη ιδίων ζημιών (μεικτή ασφάλιση) για το χρονικό διάστημα από 14.05.2021 έως 14.05.2022. Την 15η.06.2021 και περί ώρα 16:45 η μη διάδικος σύζυγος του δεύτερου ενάγοντος, είχε σταθμεύσει το προαναφερόμενο αυτοκίνητο εργοστασίου κατασκευής FORD, τύπου PUMA, αποκλειστικής κυριότητας του τελευταίου, πλησίον της κατοικίας της, η οποία ευρίσκεται επί της οδού 💻 συγκεκριμένα επί της ίδιας ως άνω οδού στο ύψος της δημοτικής αρίθμησης 133-135. Λίγο αργότερα και περί ώρα 17.30 ακούστηκε δυνατός θόρυβος, που προκλήθηκε από την πτώση επί του εναέριου δικτύου χαμηλής τάσης ενός δένδρου, και συγκεκριμένα λεύκης, που βρισκόταν πλησίον της διασταύρωσης των οδών Ανακούς και Παλαμά και είχε ως συνέπεια να παρασυρθούν εναέριοι αγωγοί ηλεκτρικού ρεύματος και να διαρραγούν και να πέσουν δύο τσιμεντένιοι στύλοι του δικτύου ηλεκτρικής ενέργειας, και ειδικότερα ο τσιμεντένιος στύλος που βρισκόταν στο έναντι του δένδρου πεζοδρόμιο καθώς και ο τσιμεντένιος στύλος που βρισκόταν κάποια μέτρα μακρύτερα, στο σημείο όπου ήταν σταθμευμένο το αυτοκίνητο του δεύτερου ενάγοντος. Ο δεύτερος δε αναφερόμενος ανωτέρω στύλος κατέπεσε επί του σταθμευμένου αυτοκινήτου του δεύτερου ενάγοντος, και συγκεκριμένα στον ουρανό του οχήματος και στο εμπρόσθιο τμήμα του (δεξί και αριστερό) προξενώντας του εκτεταμένες υλικές ζημίες. Το γεγονός αυτό διαπίστωσε η σύζυγος του δεύτερου ενάγοντος αμέσως μετά το συμβάν, εξερχόμενη από την παρακείμενη οικία της λόγω του θορύβου που προκλήθηκε, ενώ στο σημείο κλήθηκε και η Αστυνομία, που κατέγραψε το περιστατικό, όπως προκύπτει από το προσκομιζόμενο μετ' επικλήσεως από τους διαδίκους υπ' αριθμ. πρωτ. 1020/2/8259-α' απόσπασμα εκ του δελτίου συμβάντων της Αστυνομίας. Περαιτέρω, αποδείχθηκε ότι ο τσιμεντένιος στύλος που κατέπεσε στο αυτοκίνητο του δεύτερου ενάγοντος έφερε σοβαρές όντας ραγισμένος. Ειδικότερα, όπως προκύπτει από φθορές, προσκομιζόμενα με επίκληση από τους ενάγοντες από 14, 15 και 16.01.2021

μηνύματα ηλεκτρονικού ταχυδρομείου, που αντηλλάγησαν μεταξύ της , κατοίκου της εν λόγω περιοχής και συγκεκριμένα Ι

και της εναγομένης διά της αρμοδίου υπαλλήλου της, η τελευταία (εναγομένη) είχε ενημερωθεί από την ως άνω κάτοικο της περιοχής ότι έμπροσθεν της οικίας της, όπου συνέβη και το επίδικο ατύχημα, υφίστατο τσιμεντένιος στύλος του δικτύου της, ο οποίος ήταν ραγισμένος και επικίνδυνος. Προς τούτο η εναγομένη διενήργησε άμεσα αυτοψία και ο αρμόδιος υπάλληλός της, αναγνωρίζοντας προφανώς την επικινδυνότητα του συγκεκριμένου στύλου, διαπίστωσε ότι αυτός χρήζει αντικατάστασης, ακολούθως δε εκπονήθηκε σχετική μελέτη αντικατάστασής του με αριθμό εντολής 610151902692 και η εναγομένη ενημέρωσε σχετικά την ως άνω κάτοικο, επισημαίνοντάς της ότι λόγω τεχνικών δυσκολιών θα καθυστερούσε η ολοκλήρωση των εργασιών, οι οποίες θα ολοκληρώνονταν το συντομότερο δυνατό, σύμφωνα με τη σειρά προτεραιότητας που τηρούνταν στον Τομέα Κατασκευών του ΔΕΔΔΗΕ. Ωστόσο, από κανένα από τα προσκομιζόμενα αποδεικτικά μέσα δεν αποδείχθηκε ότι η εναγομένη προέβη πράγματι στην αντικατάσταση ή έστω στην προσωρινή επισκευή και στήριξη του εν λόγω φθαρμένου στύλου ώστε να μην είναι επικίνδυνος, ως όφειλε με βάση την απορρέουσα από τη συναλλακτική καλή πίστη υποχρέωση λήψης εκ μέρους της των αναγκαίων μέτρων επιμέλειας για την αποφυγή πρόκλησης ζημίας σε έννομα αγαθά τρίτων προσώπων, επιδεικνύοντας αμελή συμπεριφορά, το δε προσκομιζόμενο και επικαλούμενο από την ίδια υπ' αριθ. 1757/ Α/12.11.2020 δελτίο επιθεώρησης/συντήρησης του τοπικού δικτύου, με συνημμένο χάρτη της ελεγχθείσας περιοχής, σύμφωνα με το οποίο δεν προέκυψαν ιδιαίτερα ευρήματα και φθορές σε στύλους στην εν λόγω περιοχή, αφορά σε προγενέστερο χρόνο, ήτοι πριν την ως άνω αναφορά και διαπίστωση της ανάγκης αντικατάστασης του συγκεκριμένου στύλου, και ως εκ τούτου δεν είναι πρόσφορο προς απόδειξη του ισχυρισμού της, ότι προέβη σε όλες τις δέουσες ενέργειες εποπτείας και συντήρησης του δικτύου της. Ομοίως, κρίνεται απορριπτέος και ο ισχυρισμός της εναγομένης ότι η αντικατάσταση του στύλου που κατέπεσε στο όχημα του δεύτερου ενάγοντος, είχε προγραμματιστεί στο

πλαίσιο της προβλεπόμενης συντήρησης και όχι σε λόγους φθοράς του, καθόσον έρχεται σε αντίθεση με τα ανωτέρω αποδειχθέντα. Η ως άνω δε παράλειψη της εναγομένης να αντικαταστήσει τον επίδικο τσιμεντένιο στύλο, που οφείλεται σε αμέλειά της, συνδέεται αιτιωδώς με τις προκληθείσες στο αυτοκίνητο του δεύτερου εναγομένου υλικές ζημίες, αφού ήταν ικανή και πρόσφορη να επιφέρει τη συγκεκριμένη ζημία. Ειδικότερα, η παράλειψη αντικατάστασης του στύλου ενόσω ήταν ραγισμένος, ήταν όλως αναμενόμενο και εκ των προτέρων προβλέψιμο από το μέσο συνετό άνθρωπο, ότι θα μπορούσε να οδηγήσει κατά τη συνήθη πορεία των πραγμάτων, χωρίς τη μεσολάβηση κάποιου έκτακτου ή ασυνήθιστου περιστατικού αλλά με οποιαδήποτε συνηθισμένη εξωγενή επιρροή, όπως η πτώση δένδρου, στη θραύση και πτώση του και τη συνεπεία αυτής πρόκληση ζημιών σε έννομα αγαθά τρίτων. Σημειωτέον, ότι η πτώση δένδρου ουδόλως συνιστά έκτακτο και ασυνήθιστο γεγονός, αλλά αντιθέτως σύνηθες και προβλέψιμο. Στην κρίση αυτή άγεται το Δικαστήριο ιδίως από το γεγονός ότι στην Οδηγία Διανομής Νο 9, που προσκομίζει και επικαλείται η εναγομένη, η οποία αφορά τον «Προγραμματισμό και παρακολούθηση των εργασιών συντήρησης των εγκαταστάσεων Διανομής» του ΔΕΔΔΗΕ, και ειδικότερα στους πίνακες 7 και 8, στους οποίους προβλέπονται οι ενέργειες εντοπισμένης συντήρησης δικτύων χαμηλής τάσης, περιλαμβάνονται μεταξύ των ενεργειών συντήρησης, η καταγραφή των δένδρων ή κλάδων επισφαλούς αντοχής, τα οποία κρίνεται απαραίτητο να κοπούν κατόπιν λήψης σχετικής αδείας από τις αρμόδιες Υπηρεσίες για να μην πέσουν πάνω στις γραμμές. Συνεπώς, καθίσταται φανερό ότι στην ως άνω Οδηγία προβλέπεται η λήψη μέτρων στα πλαίσια της συντήρησης του δικτύου για την αποτροπή ζημιών σε αυτό από πτώση δένδρου, εξαιτίας της μεγάλης συχνότητας και πιθανότητας να επισυμβεί κάτι τέτοιο. Έτσι, δεν συνιστά έκτακτο και απρόβλεπτο γεγονός η πτώση δένδρου και η εξ αυτής πρόκληση ζημίας στο δίκτυο της εναγομένης και περαιτέρω σε τρίτους, πολλώ δε μάλλον στην περίπτωση που στοιχεία του δικτύου είναι μειωμένης αντοχής λόγω φθορών και ρωγμών σε αυτά, όπως εν προκειμένω που ο τσιμεντένιος στύλος που ήταν ραγισμένος. Ενόψει όλων των ανωτέρω,

αποδεικνύεται ότι η προπεριγραφείσα παράνομη και υπαίτια (αμελής) συμπεριφορά της εναγομένης, συνιστά αδικοπραξία, καθ' όσον αυτή παραβίασε, σύμφωνα και με τα διαλαμβανόμενα στην οικεία νομική σκέψη της παρούσας, την κοινωνικά επιβεβλημένη, απορρέουσα από τις διατάξεις των άρθρων 281 και 288 ΑΚ και εκ της θεμελιώδους δικαιϊκής αρχής της συνεπούς συμπεριφοράς υποχρέωση λήψης ορισμένων μέτρων επιμέλειας για την αποφυγή πρόκλησης ζημίας σε έννομα αγαθά τρίτων προσώπων, μη καταβάλλοντας την επιβαλλόμενη, κατά αντικειμενική κρίση, προσοχή και επιμέλεια, την οποία κάθε μετρίως συνετός και ευσυνείδητος άνθρωπος θα μπορούσε και όφειλε να καταβάλλει κάτω από τις ίδιες πραγματικές περιστάσεις, με βάση τις συνθήκες που επικρατούν στις συναλλαγές, με αποτέλεσμα να επέλθει, από παράλειψη αυτής, το ζημιογόνο αποτέλεσμα, ήτοι η πρόκληση υλικών ζημιών στο όχημα του δεύτερου ενάγοντος, που τελεί σε πρόσφορη αιτιώδη συνάφεια με την ανωτέρω παράλειψή της, αφού αυτή ήταν ικανή κατά τη συνήθη πορεία των πραγμάτων να επιφέρει το επιζήμιο αποτέλεσμα, και πράγματι το επέφερε, χωρίς να μεσολαβήσει κάποιο έκτακτο και ασυνήθιστο περιστατικό.

Από το εν λόγω ατύχημα, το υπ΄ αρ. κυκλοφορίας παυτοκίνητο του δεύτερου ενάγοντος υπέστη τις κατωτέρω ζημίες, για την αποκατάσταση των οποίων ο δεύτερος ενάγων δαπάνησε τα εξής ποσά: 1. Για τις εργασίες επισκευής, το ποσό των δύο χιλιάδων τετρακοσίων (2.400,00) ευρώ και συγκεκριμένα: 1.080,00 ευρώ για βαφή (18 τεμάχια), 180,00 ευρώ για επισκευή ζαντών (3 τεμάχια) και 1.140,00 ευρώ για φανοποιεία (19 τεμάχια), 2. Για την αγορά ανταλλακτικών, το ποσό των έξι χιλιάδων διακοσίων πενήντα οκτώ ευρώ και δύο λεπτών (6.258,02) και συγκεκριμένα: 120,07 ευρώ για βάση (1 τεμάχιο), 338,45 ευρώ για κάμερα (1 τεμάχιο), 10,90 ευρώ για διακοσμητικό (1 τεμάχιο), 139,57 ευρώ για ηλ. μονάδα (1 τεμάχιο), 18,78 ευρώ για σωλήνα (1 τεμάχιο), 171,36 ευρώ για μάσκα (1 τεμάχιο), 3,04 ευρώ για ΡΙΝ (2 τεμάχιο), 27,09 ευρώ για καθαριστήρα (1 τεμάχιο), 5,63 ευρώ για καπάκι (1 τεμάχιο), 63,20 ευρώ για πινακίδες (2 τεμάχια), 96,50 ευρώ για διακοσμητικό (1 τεμάχιο), 483,74 ευρώ για φανάρι (1 τεμάχιο), 163,92 ευρώ για fender-front (1 τεμάχιο),

69,74 ευρώ για μονωτή καπό (1 τεμάχιο), 78,67 ευρώ για ειδικά κλιπ (20 τεμάχια), 34,03 ευρώ για τσιμούχα ιμάντα πόρτας (1 τεμάχιο), 55,74 ευρώ για κόλλα παρμπρίζ (1 τεμάχιο), 163,92 ευρώ για φτερό (1 τεμάχιο), 53,35 ευρώ για τζελ σιλικόνης (1 τεμάχιο), 86,57 ευρώ για διακοσμητικό (1 τεμάχιο), 91,19 ευρώ για glass-rr door (1 τεμάχιο), 45,50 ευρώ για moulding (1 τεμάχιο), 181,10 ευρώ για καθρέπτη (1 τεμάχιο), 25,65 ευρώ για επέκταση (1 τεμάχιο), 444,22 ευρώ για ταμπλό (1 τεμάχιο), 39,78 ευρώ για lever-hood rel. (1 τεμάχιο), 32,78 ευρώ για ενίσχυση (1 τεμάχιο), 111,98 ευρώ για επέκταση (1 τεμάχιο), 117,73 ευρώ για γρίλια χοάνης (1 τεμάχιο), 26,36 ευρώ για καπάκι (1 τεμάχιο), 9,38 ευρώ για σωληνάκια triko (2 τεμάχια), 42,05 ευρώ για hinge-hood (1 τεμάχιο), 187,46 ευρώ για βάση στήριξης (1 τεμάχιο), 31,74 ευρώ για καπάκι καθρέπτη (1 τεμάχιο), 15,61 ευρώ για λάστιχα καπό (2 τεμάχια), 181,10 ευρώ για καθρέπτη (1 τεμάχιο), 268,73 ευρώ για hood assy (1 τεμάχιο), 16,10 ευρώ για υποστήριγμα (1 τεμάχιο), 37,00 ευρώ για ενίσχυση (1 τεμάχιο), 51,08 ευρώ για moulding (1 τεμάχιο), 29,36 ευρώ για τσιμούχα ιμάντα πόρτας (1 τεμάχιο), 23,12 ευρώ για δοχείο υπερχ. (1 τεμάχιο), 109,16 ευρώ για module (1 τεμάχιο), 25,19 ευρώ για reservoir-water (1 τεμάχιο), 45,37 ευρώ για σύρτη καπό (1 τεμάχιο), 201,74 ευρώ για moulding (1 τεμάχιο), 15,88 ευρώ για bracket-bumper (1 τεμάχιο), 10,05 ευρώ για καπάκι (1 τεμάχιο), 45,50 ευρώ για moulding (1 τεμάχιο), 42,05 ευρώ για hinge-hood (1 τεμάχιο), 51,84 ευρώ για μονάδα (1 τεμάχιο), 483,74 ευρώ για φανάρι (1 τεμάχιο), 379,83 ευρώ για τον εμπρόσθιο προφυλακτήρα (1 τεμάχιο), 49,40 ευρώ για διακοσμητικό (1 τεμάχιο), 23,43 ευρώ για τσιμούχα πόρτας (1 τεμάχιο), 92,22 ευρώ για τζάμι αρ. πόρτας (1 τεμάχιο), 276,29 ευρώ για παρμπρίζ (1 τεμάχιο), 28,82 ευρώ για επιγραφή (1 τεμάχιο), 16,50 ευρώ για υποστήριγμα (1 τεμάχιο), 96,50 ευρώ για διακοσμητικό (1 τεμάχιο), 55,14 ευρώ για βάση (1 τεμάχιο) και, τέλος, 16,08 ευρώ για διακοσμητικό (1 τεμάχιο) καθώς και 3. Για τον αναλογούντα Φ.Π.Α. 24%, το ποσό των δύο χιλιάδων εβδομήντα επτά ευρώ και ενενήντα οκτώ λεπτών (2.077,98), ήτοι δαπάνησε συνολικά (2.400,00 + 6.258,02 + 2.077,98 =) 10.736,00 ευρώ, όπως προκύπτει από την προσκομιζόμενη μετ' επικλήσεως από τους ενάγοντες υπ' αριθμ. 100396/003155/01.09.2021 απόδειξη παροχής υπηρεσιών της εταιρείας

B

南

«Σφακιανάκης Α.Ε.Β.Ε.».

Περαιτέρω, συνεπεία της ως άνω σύγκρουσης, το αυτοκίνητο του ενάγοντος εργοστασίου κατασκευής FORD τύπου PUMA, με βενζινοκίνητο και ηλεκτρικό κινητήρα 999 κ.ε. (υβριδικό όχημα) και ημεροχρονολογία πρώτης κυκλοφορίας την 14^η.05.2020, εμπορικής αξίας πριν από τη σύγκρουση 27.000,00 ευρώ, όπως προκύπτει από τις αγγελίες αντίστοιχων αυτοκίνητων που προσκομίζουν και επικαλούνται οι ενάγοντες σε συνδυασμό με την ως άνω υπ΄ αριθμ. 252/21.10.2022 ένορκη βεβαίωση, λόγω της έκτασης των βλαβών που υπέστη και λαμβανομένων υπόψιν όλων των ανωτέρω χαρακτηριστικών του, υπέστη μείωση της αξίας του, κατά ποσοστό 10%, δηλαδή σε ποσό (27.000,00 ευρώ x 10%=) 2.700,00 ευρώ. Τέλος, εξαιτίας της στενοχώριας και της ταλαιπωρίας, στην οποία υποβλήθηκε ο δεύτερος ενάγων συνεπεία της πρόκλησης υλικών ζημιών στο αυτοκίνητό του, υπέστη ηθική βλάβη, για την αποκατάσταση της οποίας πρέπει να του επιδικαστεί χρηματική ικανοποίηση. Ενόψει των συνθηκών που έγινε το ατύχημα, του βαθμού του πταίσματος της εναγομένης, της φθοράς που υπέστη το όχημά του καθώς και της κοινωνικής και οικονομικής κατάστασης των μερών, η χρηματική ικανοποίηση που δικαιούται αποτιμάται στο ποσό των 500,00 ευρώ, το οποίο κρίνεται εύλογο, μετά την στάθμιση των κατά νόμο στοιχείων (άρθρο 932 ΑΚ).

Περαιτέρω, αποδείχθηκε ότι η πρώτη ενάγουσα, ασφαλιστική εταιρία με την επωνυμία « , κατέβαλε στον δεύτερο ενάγοντα στις 13.09.2021, κατόπιν εξώδικου συμβιβασμού μεταξύ τους, το ασφάλισμα, δυνάμει της προαναφερόμενης σύμβασης ασφάλισης αστικής ευθύνης για ίδιες και έναντι τρίτων υλικές ζημίες, ήτοι το ποσό 10.430,00 ευρώ, όπως προκύπτει από την προσκομιζόμενη από 07.09.2021 απόδειξη πληρωμής και το υπό στοιχεία ΒΗ/3923/13.09.2021 παραστατικό διαφ. πράξεων (αποζημιώσεων-επανεισπράξεων) της « , που αντιστοιχεί στο ποσό (με στρογγυλοποίηση) που δαπάνησε ο δεύτερος ενάγων για την αποκατάσταση των υλικών ζημιών του αυτοκινήτου του από το ένδικο ατύχημα, μετά την αφαίρεση του ποσού της συμφωνηθείσας απαλλαγής της (πρώτης ενάγουσας), ύψους 300,00 ευρώ. Κατόπιν της ως άνω καταβολής, σύμφωνα και με τα

διαλαμβανόμενα στη μείζονα σκέψη της παρούσας, η πρώτη ενάγουσα ασφαλιστική εταιρεία υποκαταστάθηκε ex lege στα έναντι του τρίτου, υπόχρεου προς αποζημίωση, δικαιώματα του ασφαλισμένου, στην έκταση που ικανοποίησε αυτόν, νομιμοποιούμενη να ασκήσει στη συνέχεια όλα τα δικαιώματα αυτού, όπως και έκανε ασκώντας την ένδικη αγωγή κατά της εναγομένης (υπαίτιας του ατυχήματος). Παράλληλα, ο ζημιωθείς, διατηρεί τις αξιώσεις του κατά του υποχρέου προς αποζημίωση για την μη αποκατασταθείσα από την ασφαλιστική εταιρεία (θετική και αποθετική) ζημία του και την ικανοποίηση της ηθικής του βλάβης, όπως εν προκειμένω που ο δεύτερος ενάγων ζητά να αναγνωριστεί η υποχρέωση της εναγομένης να του καταβάλλει το ποσό των 300,00 ευρώ, που αντιστοιχεί στη δαπάνη αποκατάστασης των υλικών ζημιών του αυτοκινήτου του από το ένδικο ατύχημα, καθ' ο μέρος δεν του καταβλήθηκε ως ασφάλισμα λόγω της συμφωνηθείσας απαλλαγής της ασφαλιστικής εταιρείας για το ποσό αυτό, κατά τα προεκτεθέντα καθώς επίσης και το ποσό που αντιστοιχεί στη μείωση της εμπορικής αξίας του αυτοκινήτου του αλλά και την αποκατάσταση της ηθικής του βλάβης.

Κατ' ακολουθίαν των ανωτέρω πρέπει η αγωγή να γίνει δεκτή εν μέρει και ως κατ' ουσίαν βάσιμη και να αναγνωριστεί η υποχρέωση της εναγομένης να καταβάλει στην μεν πρώτη ενάγουσα το ποσό των 10.430,00 ευρώ με το νόμιμο τόκο από την επομένη της επίδοσης της αγωγής έως την εξόφληση, απορριπτομένου του παρεπόμενου αιτήματος καταβολής τόκων καθ' ο μέρος ανάγεται σε προγενέστερο της επίδοσης της αγωγής χρονικό σημείο, ήτοι από την επομένη της εξωδίκου αιτήσεως αποζημιώσεως της πρώτης των εναγόντων απευθυνόμενη προς την εναγομένη, καθόσον όπως προκύπτει και από το περιεχόμενο της προσκομιζόμενης από την ενάγουσα ασφαλιστική εταιρεία από 23.12.2021 αίτησης αποζημίωσης, που απεστάλη με μήνυμα ηλεκτρονικού ταχυδρομείου στην εναγομένη, αυτή δεν περιέχει πρόσκληση προς καταβολή του ποσού της αποζημίωσης αλλά πρόκειται κατ' ουσίαν για πρόταση εξώδικου συμβιβασμού προς την τελευταία, και ως εκ τούτου δεν συνιστά, σύμφωνα και με τα διαλαμβανόμενα στη οικεία νομική σκέψη της παρούσας όχληση, που

8° Φύλλο της υπ' αριθμ./2023 απόφασης Ειρηνοδικείου Νέας Ιωνίας Αττικής (Τακτική Διαδικασία)

συνεπάγεται την υπερημερία του οφειλέτη, στο δε δεύτερο των εναγομένων το συνολικό ποσό των (300,00 + 2.700,00 + 500,00 =) 3.500,00 ευρώ με το νόμιμο τόκο από την επομένη της επίδοσης της αγωγής έως την εξόφληση. Τέλος, η εναγομένη πρέπει να καταδικασθεί στα δικαστικά έξοδα των εναγόντων, τα οποία όμως πρέπει να της επιβληθούν μειωμένα, κατανεμόμενα κατά τα λοιπά μεταξύ των διαδίκων ανάλογα με την έκταση της νίκης και ήττας κάθε μέρους (άρθρα 176 και 178 παρ. 1 ΚΠολΔ).

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΔΙΚΑΖΕΙ κατ' αντιμωλίαν των διαδίκων.

ΔΕΧΕΤΑΙ εν μέρει την αγωγή.

ΑΝΑΓΝΩΡΙΖΕΙ την υποχρέωση της εναγομένης να καταβάλλει στην πρώτη των εναγόντων το ποσό των δέκα χιλιάδων τετρακοσίων τριάντα ευρώ $(10.430,00~\rm e)$, νομιμοτόκως από την επομένη της επίδοσης της υπό κρίση αγωγής και μέχρι την εξόφληση και στο δεύτερο των εναγόντων το συνολικό ποσό των τριών χιλιάδων πεντακοσίων ευρώ $(3.500,00~\rm e)$, νομιμοτόκως από την επομένη της επίδοσης της υπό κρίση αγωγής και μέχρι την εξόφληση.

ΚΑΤΑΔΙΚΑΖΕΙ την εναγομένη στην καταβολή μέρους των δικαστικών εξόδων των εναγόντων, το οποίο ορίζει στο ποσό των εξακοσίων (600,00) ευρώ..

ΚΡΙΘΗΚΕ, αποφασίστηκε και δημοσιεύτηκε στη Νέα Ιωνία Αττικής, στο ακροατήριό του, σε έκτακτη και δημόσια συνεδρίαση αυτού, με την παρουσία και της Γραμματέως, απόντων των διαδίκων και των πληρεξούσιων δικηγόρων τους, στις 31-10-2023.

Η ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΉΣ

ΛΗΔΑ ΓΕΩΡΓΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

H Γ PAMMATEA Σ

ΕΥΦΗΜΙΑ ΒΆΡΛΑ